

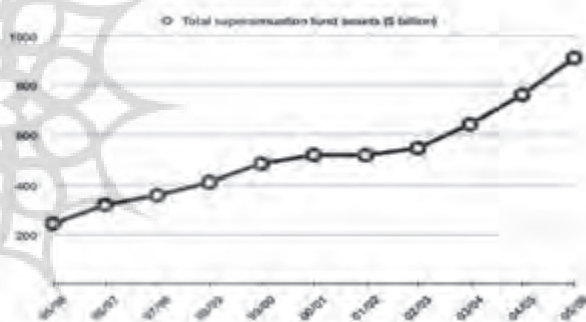
پس انداز بازنشستگی در استرالیا

مترجم: پوریا بالداری^۱

چکیده

پس انداز بازنشستگی^۲ یک طرح بازنشستگی در استرالیا است. در این طرح، یک عنصر الزامی وجود دارد که کارفرمایان را طبق قانون ملزم به پرداخت سهمی از دستمزد هر کارمند (در حال حاضر ۹٪) به یک صندوق بازنشستگی می‌کند. پول جمع شده در صندوق در زمان بازنشستگی یا در دوران بازنشستگی در اختیار کارمند قرار می‌گیرد.

نمودار ۱. مجموع دارایی‌های صنعت پس انداز بازنشستگی در پایان سال مالی ۲۰۰۶-۱۹۹۶

نمودار ۲. رشد سالانه دارایی‌های صنعت پس انداز بازنشستگی در سال‌های ۲۰۰۵-۱۹۹۶

۱. دانشجوی مدیریت بیمه اکو
۲. Superannuation

مقدمه

قبل از معرفی «ضمانت پس انداز بازنشستگی» در سال ۱۹۹۲ توسط دولت کارگری کیتینگ^۳، به دلایلی قراردادهای پس انداز بازنشستگی تحت عنوان «جوایز صنعتی» توسط جنبش‌های اتحادیه‌ای و دولت فدرال بین سال‌های ۱۹۸۸-۱۹۸۶ انجام و گسترش داده می‌شد. این کار به عنوان «تجارت مالیاتی خاموش» اجازه می‌داد که میانگین دستمزدها بدون افزایش تورم، افزایش یابد.

سیستم تضمین پس انداز بازنشستگی اجباری به عنوان قسمتی از بسته تغییر سیاست‌های درآمد بازنشستگی استرالیا معرفی شد. پیش‌بینی شده بود که استرالیا در ده‌های آینده به همراه تعداد زیادی از کشورهای غربی، تغییر جمعیتی بزرگی را در تعداد افراد واجد شرایط برای دریافت حقوق بازنشستگی تجربه کند. در حالی که این پدیده باعث افزایش هزینه‌های پرداخت حقوق بازنشستگی به صورت سرسام‌آور برای اقتصاد استرالیا می‌شد.

راه‌حل‌های پیشنهادی برای درآمد بازنشستگی شامل سه ستون رویکرد بود:

- یک فیلتر ایمنی متشکل از میانگین‌های سن بازنشستگی تست شده به وسیله دولت
- پس اندازهای خصوصی جمع شده توسط شرکت‌های اجباری برای پس انداز بازنشستگی

3. Keating Labor Government

- پس‌اندازهای داوطلبانه از طریق پس‌انداز بازنشستگی و

سرمایه‌گذاری‌های دیگر

لذا از کارفرماها

به‌صورت الزامی

خواسته شد که در

پس‌انداز بازنشستگی

کارمندان سهم شوند.

این سهم در اصل ۳٪

از درآمد کارمندان مقرر

شد و توسط دولت استرالیا

به‌صورت صعودی افزایش

یافت. از اول جولای سال ۲۰۰۲،

حداقل سهم مشارکت ۹٪ از درآمد معمولی

یک کارمند تنظیم شد.

این ۹٪ بر روی نرخ اضافه‌کار پرداخت نمی‌شود؛ اما در مورد

مزایایی مانند پاداش‌ها، کارمزدها، کارانه‌های تناوبی^۱ و کارانه‌های

موقت^۲ قابل پرداخت است.

به‌طور کلی، امروزه حمایت گسترده‌ای برای پس‌انداز بازنشستگی

اجباری وجود دارد. حال اینکه در زمان معرفی آن با مقاومت

بسیاری از طرف بنگاه‌های کوچک اقتصادی روبرو بود؛ زیرا آنها

نگران تبعات اجرای آن و هزینه‌های مداوم خود بودند.

از دولت هوارد^۳ به خاطر بی‌میلی به افزایش نرخ پس‌انداز

بازنشستگی انتقادهای زیادی می‌شود؛ زیرا اگر از سال ۱۹۹۶ نرخ

۱۵ درصدی به جای نرخ ۹ درصدی اجباری می‌شد، هم اکنون

دارای‌های پس‌انداز بازنشستگی نزدیک به ۲ تریلیون دلار بود

(تقریباً ۲ برابر سطح کنونی).

بعد از بیش از ۱ دهه از طرح مشارکت اجباری، کارگران

استرالیایی بیش از ۱/۷۷۷ تریلیون دلار دارایی پس‌انداز بازنشستگی

دارند.

هم اکنون استرالیایی‌ها بیشترین

پول را در سرانه صندوق‌های

نظارت‌شده نسبت به هر

اقتصاد دیگری در دنیا

دارند.

ترکیب پس‌انداز

بازنشستگی اجباری

یا رشد اقتصادی

شناور، استرالیا

را به جامعه سهام‌داران

تبدیل کرده است که در

آن اکثر کارگران تبدیل به

سرمایه‌گذاران غیرمستقیم در بازار

سرمایه شده‌اند. در نتیجه آنها یک بازار

سرمایه پویای شخصی داشته و بسیاری از استرالیایی‌ها

جذب موضوع سرمایه‌گذاری شده‌اند.

۱. پس‌انداز بازنشستگی چگونه کار می‌کند؟

کارفرمایان باید حداقل هر ۳ ماه یک‌بار سهم پس‌انداز بازنشستگی

کارمندان را به صندوق پس‌انداز بازنشستگی پرداخت کنند. سهم

پس‌انداز بازنشستگی در دوران اشتغال به کار کارمند، سرمایه‌گذاری

می‌شود و مجموع سهم اجباری، سهم اختیاری و درآمدها را با کسر

مالیات در زمان بازنشستگی به فرد پرداخت می‌کنند. مبلغی که بیشتر

مردم دریافت می‌کنند عمدتاً از سهم اجباری کارفرما تشکیل شده

است.

قوانین ویژه‌ای در ارتباط با تعریف سوددهی طرفین اعمال

می‌شود. کارفرمایان سنتی اغلب کمتر، سرمایه‌گذاری را بر مبنای

فرمولی که در آن مبنای براساس میانگین درآمد و مدت سرویس‌دهی

تعیین شده، انجام می‌دهند. اساساً کارفرمایان باید به جای حداقل

سهم، یک سطح حداقل از سود را ارائه دهند.

قانون ضمانت پس‌انداز بازنشستگی برای همه کارکنان

استرالیایی به جز افراد با درآمد کمتر از ۴۵۰ دلار در ماه یا افراد زیر

۱۸ سال یا بالای ۷۰ سال صدق می‌کند. افراد می‌توانند برای داشتن

1. Shift Loading

2. Casual Loading

3. Howard

جدول ۱. سن برداشت

سن برداشت	تاریخ تولد
۵۵	قبل از ۱ جولای ۱۹۶۰
۵۶	۱ جولای ۱۹۶۰ - ۳۰ ژوئن ۱۹۶۱
۵۷	۱ جولای ۱۹۶۱ - ۳۰ ژوئن ۱۹۶۲
۵۸	۱ جولای ۱۹۶۲ - ۳۰ ژوئن ۱۹۶۳
۵۹	۱ جولای ۱۹۶۳ - ۳۰ ژوئن ۱۹۶۴
۶۰	بعد از ۳۰ ژوئن ۱۹۶۴

وجود شرایط برای دسترسی به مزایای محفوظ بستگی به سن برداشت کارمند دارد.

دولت هوارد در سال ۱۹۹۷ تغییراتی را بر روی سیستم پس انداز بازنشستگی اعمال کرد. این تغییرات، مردم استرالیا را به بیشتر ماندن در شغل های خود به عنوان نیروی کار وادار می کرد و باعث تأخیر در سن سالخوردگی می شد. در گذشته مردم استرالیا به محض اینکه به سن ۵۵ سالگی می رسیدند، می توانستند از مزایای محفوظشان استفاده کنند. اما از زمان تصویب قانون سال ۱۹۹۹، سن برداشت کارمند بستگی به تاریخ تولدش دارد. از این رو تا سال ۲۰۲۵، خواسته های کارمندان استرالیایی برای دسترسی به پس انداز بازنشستگی شان حداقل در سن ۶۰ سالگی ممکن خواهد بود.

۲-۵. محدودیت های مزایای معقول^۵

محدودیت های مزایای معقول، حداکثر میزان مزایای بازنشستگی و نهایت مزایای شغلی است که فرد می تواند در طول عمرش از نرخ های مالیاتی دریافت کند. وقتی که فردی، سودی دریافت کرد، پرداخت کننده ملزم است که سهم پرداختی را به اداره مالیات استرالیا گزارش کند. سپس ATO بررسی می کند که آیا فرد بیش از محدودیت های مزایای معقول خود استفاده کرده است یا نه. اگر این طور باشد، به آنها اخطار می دهد. عوامل زیادی هستند که می توانند بر محدودیت های مزایای معقول افراد اثر بگذارند که معمولاً محاسبات پیچیده ای دارند. از تاریخ ۱ جولای ۲۰۰۷ محدودیت های مزایای معقول کنار گذاشته شده اند.

5. Reasonable Benefit Limits (RBL)
6. Australian Taxation Office (ATO)

سهم مشارکت داوطلبانه بیشتر در پس انداز بازنشستگی شان و دریافت مزایای مالیاتی آن حق انتخاب داشته باشند.

۲. دسترسی به پس انداز بازنشستگی

همان طور که می دانید پس انداز بازنشستگی، سرمایه گذاری پول برای دوران بازنشستگی فرد است. قوانین سخت دولتی، دسترسی زود هنگام به پس انداز بازنشستگی را بسیار محدود کرده است. فقط تحت یک سری شرایط خاص و محدود شامل مشکلات شدید مالی یا هزینه های پزشکی که با خدمات پزشکی عمومی^۱ قابل پرداخت نیست می توان از این اندوخته استفاده کرد.

به طور کلی مزایای پس انداز بازنشستگی در ۳ گروه قرار می گیرند:

- مزایای محفوظ^۲

- مزایای محدود غیر محفوظ^۳

- مزایای غیر محدود غیر محفوظ^۴

۲-۱. مزایای محفوظ

مزایایی هستند که باید در یک صندوق پس انداز بازنشستگی تا سن برداشت کارمند، حفظ شوند. اخیراً طبق این اصل، کارمندان باید تا سن ۵۵ سالگی برای امکان دسترسی به این صندوق صبر کنند. همه سهم هایی که بعد از اول جولای سال ۱۹۹۹ صادر شده اند شامل این طرح می شوند.

۲-۲. مزایای محدود غیر محفوظ

مزایایی هستند که قابل استفاده نیستند مگر اینکه به یکی از شرایط استفاده برسند، مانند پایان استخدام در یکی از طرح های پس انداز بازنشستگی کارفرما.

۲-۳. مزایای غیر محدود غیر محفوظ

مزایایی هستند که نیازی به کامل شدن شرایط استفاده ندارند و می توانند بنابر درخواست کارمند استفاده شوند.

۲-۴. سن برداشت

برای مثال، کارمندی به یکی از شرایط استفاده رسیده و نمی خواهد به پولی که در صندوق پس انداز بازنشستگی دارد دست بزند.

1. Medicare
2. Preserved Benefits
3. Restricted Non-Preserved Benefits
4. Unrestricted Non-Preserved Benefits

۳. مالیات پس انداز بازنشستگی

فرد، دولت تا سقف ۱/۵۰ دلار برای هر ۱ دلار مشارکت پرداخت می‌کند. بودجه سال ۲۰۰۷ دولت فدرال، پرداخت بی‌نظیر ۲ برابر را اعلام کرد که به واسطه مشارکت‌های شخصی افراد در سال مالی ۲۰۰۶-۲۰۰۵ بود. در آن سال برای افراد با درآمد پایین به ازای هر ۱۰۰۰ دلار مشارکت، ۳۰۰۰ دلار پرداخت می‌شد.

۵. صندوق‌های پس انداز بازنشستگی

۵-۱. ساختار امین تراست^۱

صندوق‌های پس انداز بازنشستگی به‌عنوان تراست‌های دارای امین تراست، نسبت به فعالیت‌های محتاطانه صندوق‌هایشان و استفاده از فرمول‌ها و استراتژی‌های سرمایه‌گذاری مسئول می‌باشند. بعضی از وظایف و الزامات در قانون صنعت پس انداز بازنشستگی (نظارت) مصوب سال ۱۹۹۳ لحاظ شده است. تعهدات دیگری نیز وجود دارند که مشمول قانون عمومی تراست می‌شوند. امنای تراست بر طبق قانون در برابر تخطی از مقررات مسئول هستند. امنای صندوق پس انداز بازنشستگی در کنار سایر مسئولیت‌ها وظیفه دارند که از سرمایه‌گذاری مطمئن پول‌ها با در نظر گرفتن تنوع سرمایه‌گذاری و توجه به نقدینگی اطمینان حاصل کنند.

۶. سرمایه‌گذاری‌ها

چندی دیگر از مفاد صنعت پس انداز بازنشستگی (نظارت) مصوب سال ۱۹۹۳ (بیشتر مربوط به سرمایه‌گذاری دارایی‌های مربوط به کارفرما) صندوق‌ها را تابع هیچ کدام از الزامات دارایی یا طبقه‌های سرمایه‌گذاری نمی‌داند. هیچ نوع الزامات حداقل نرخ بازگشت سرمایه و نیز هیچ نوع ضمانتی از جانب دولت برای سودها وجود ندارد. تعدادی محدودیت جزئی برای صندوق‌ها در قرض گرفتن، استفاده از مشتقات مالی و سرمایه‌گذاری‌ها در سهام و املاک حامیان کارفرما وجود دارد.

در نتیجه صندوق‌های پس انداز بازنشستگی تمایل به سرمایه‌گذاری در انواع گسترده‌ای از دارایی‌ها با زمان‌بندی‌های مختلف و خصوصیات ریسک و بازده متفاوت دارند. عملکرد اخیر صندوق‌های پس انداز بازنشستگی با سرمایه‌گذاری در دارایی‌های دیگری مانند اوراق قرضه ده ساله قابل مقایسه است.

بیشتر مالیات پس انداز بازنشستگی در استرالیا با نرخ ثابت ۱۵٪ در ۳ قسمت مشارکت‌ها، درآمدها و پرداخت نهایی اعمال می‌شود. این مالیات‌ها به تنهایی ۶ میلیارد دلار از درآمد سالانه دولت را تشکیل می‌دهد. پس انداز بازنشستگی یک روش مالیاتی پیشرفته و با مزیت‌های خاص خود است که اگرچه فرد با این روش ۱۵٪ مالیات بر روی سهم‌های خود پرداخت می‌کند، اما این مقدار کمتر از مقدار مالیاتی است که اگر فرد تمام پول خود را دریافت می‌کرد باید می‌پرداخت.

دولت فدرال در بودجه جولای سال ۲۰۰۷ اعلام کرد که از ۱ جولای سال ۲۰۰۷، استرالیایی‌هایی که سن آنها بالای ۶۰ سال است، لزومی به پرداخت مالیات برای برداشت از صندوق پس انداز بازنشستگی‌شان ندارند. البته اگر این پرداخت از یکی از منابع مالیاتی باشد.

در سال ۱۹۹۶، دولت فدرال، مالیات اضافی بر روی پس انداز بازنشستگی افراد با درآمد بالا وضع کرد که به‌عنوان وضع مالیات موقت به منظور افزایش درآمد استفاده می‌شد.

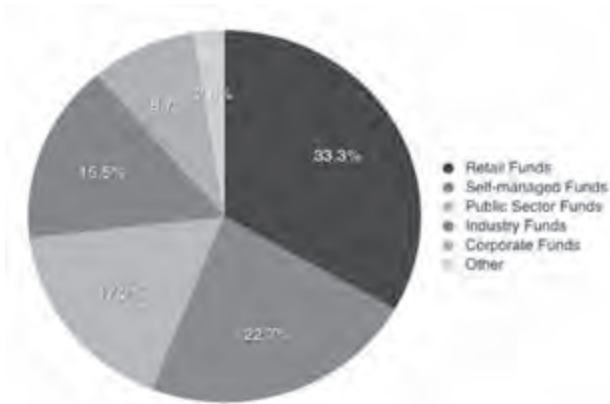
در مبارزه انتخاباتی سال ۲۰۰۱، دولت قول داد که عوارض مالیاتی را از ۱۵٪ به ۱۰/۵٪ در طول ۳ سال کاهش دهد. پس عوارض مالیات پس انداز بازنشستگی در ژوئن ۲۰۰۵ برداشته شد و از ۱ جولای سال ۲۰۰۵ منسوخ گردید. همچنین از ۱ ژانویه ۲۰۰۶، دولت اجازه داده که مشارکت در سهم با همسر نصف شود. این مسئله به زوجی که عضو صندوق‌های پس انداز بازنشستگی هستند، اجازه می‌دهد سهم‌های خود را به دو بخش شخصی و کارفرمایی به‌طور مساوی تقسیم کنند. به این ترتیب آنها می‌توانند ریسک زیاد شدن محدودیت‌های مزایای معقولشان را کاهش داده و بنابراین احتمال پرداخت مالیات بیشتر بر روی پس اندازهای بازنشستگی‌شان کمتر شود.

۴. طرح مشارکت در سهم پس انداز بازنشستگی

از ۱ جولای سال ۲۰۰۳، دولت پاداش‌هایی را تا سقف ۱۵۰۰ دلار برای کارمندان با درآمد پایین که مشارکت شخصی در صندوق پس انداز بازنشستگی خودشان دارند، قرار داده است. با توجه به آستانه درآمد

1. Trustee

نمودار ۳. سهم دارایی‌های صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی

۸. حق انتخاب صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی

از ۱ جولای سال ۲۰۰۵، تغییرات در قانون موجب شده است که کارمندان استرالیایی قادر به انتخاب صندوقی باشند که سهم تضمینی پس‌انداز بازنشستگی کارفرما در آن واریز می‌شود. حق انتخاب صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی این امکانات را به کارمندان می‌دهد:

- تغییر صندوق‌ها هنگامی که صندوق فعلی آنها برای کارفرمای جدید در دسترس نیست.

- یک کاسه کردن حساب‌های پس‌انداز بازنشستگی به منظور حذف هزینه‌ها و کاغذ بازی‌های اداری

- استفاده از صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی با هزینه کمتر و سرویس دهی بهتر

- استفاده از صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی با قابلیت اجرایی بهتر

۹. مقررات

۹-۱. مصوبات

اصول صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی در دو مرحله تنظیم گردید. یک‌بار در سال ۱۹۹۳ تحت عنوان قانون صنعت پس‌انداز بازنشستگی و بار دیگر در سال ۲۰۰۲ تحت عنوان اصلاح قانون خدمات مالی تنظیم گردید. مشارکت اجباری کارفرمایان نیز از طریق قانون ضمانت پس‌انداز بازنشستگی در سال ۱۹۹۲ تعیین گردید.

۷. انواع صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی

حدود ۳۰۰,۰۰۰ صندوق پس‌انداز بازنشستگی در استرالیا فعالیت می‌کند که از میان آنها، ۳۶۲ صندوق بیش از ۵۰ میلیون دلار دارایی دارند. ۶ نوع صندوق پس‌انداز بازنشستگی وجود دارد:

- صندوق‌های صنعتی

صندوق‌های چند کارفرمایی هستند که به وسیله مجمع کارفرمایان یا اتحادیه‌ها اداره می‌شوند. برخلاف صندوق‌های خرد و عمده، این صندوق‌ها فقط برای سود اعضا اداره می‌شوند. همانند حالتی که سهام‌دار وجود ندارد.

- تراست‌های ممتاز عمده

صندوق‌های چند کارفرمایی هستند که به وسیله مؤسسات مالی برای گروه‌های کارمندی اداره می‌شوند. همچنین این صندوق‌ها تحت عنوان صندوق‌های خرد نیز شناخته می‌شوند.

- تراست‌های ممتاز خرد / خط‌مشی نامعلوم

صندوق‌هایی هستند که به وسیله مؤسسات مالی برای افراد اداره می‌شوند.

- صندوق‌های خودکفای کارفرما

صندوق‌هایی هستند که به وسیله کارفرماها برای کارمندان خودشان ایجاد می‌شوند. هر کدام از این صندوق‌ها ساختار تراست خود را دارند که لزوماً با دیگر کارفرماها سهیم نیستند.

- صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی خودگردان

صندوق‌هایی هستند که برای تعداد کمی از افراد ایجاد می‌شوند (معمولاً کمتر از ۵ نفر).

- صندوق‌های بخش عمومی کارمندان

صندوق‌هایی هستند که به وسیله دولت برای کارمندان دولت ایجاد می‌شوند.

تراست‌های عمده و خرد، بزرگ‌ترین بخش از بازار پس‌انداز بازنشستگی استرالیا را به خود اختصاص می‌دهند.

ثبت شود. همچنین دوره انتقال تا ۳۰ ژوئن ۲۰۰۶ به اتمام رسید. سیستم جدید جواز از امنای تراست صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی می‌خواهد که منابع مورد نیاز را به مسئولان قانون‌گذاری در استرالیا توضیح دهند، که آنها دارای منابع کافی (منابع انسانی، فناوری، امور مالی)، سیستم مدیریت ریسک، مهارت‌های لازم و تخصص در مدیریت صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی می‌باشند. این سیستم مجوز، فشار را با توجه به افزایش ریسک و تطابق مطالبات به وسیله تعداد قابل توجه صندوق‌های موجود در صنعت، برای امنای تراست پس‌انداز بازنشستگی کاهش داده است.

۹-۳. قانون اصلاح خدمات مالی مصوب سال ۲۰۰۲

قانون اصلاح خدمات مالی^۳ دربرگیرنده موارد بسیاری از امور مالی است که برای استاندارد کردن صنعت خدمات مالی طراحی شده است؛ بنابراین قانون، برای فعالیت یک صندوق پس‌انداز بازنشستگی، تراست باید مجوز اداره صندوق را داشته باشد. همچنین افراد مشغول در صندوق نیز باید دارای مجوز فعالیت باشند. همچنین قانون اصلاح خدمات مالی:

- مجوزها را برای دست‌اندرکاران (فعالین در بخش خدمات و عملیات مالی) فراهم می‌کند.
- بر آموزش نمایندگان دست‌اندرکاران نظارت می‌کند.
- مجموع اطلاعاتی که باید برای هر نوع عملیات مالی به اعضای فعلی و اعضای آتی ارائه شود را مشخص می‌کند.
- قوانینی که شامل تعامل مناسب و نامناسب صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی است را تعیین می‌کند.

منبع:

1. Viewed 25 July 2009, <http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=Superannuation_in_Australia>.

3. Financial Services Reform (FSR)

۹-۲. قانون نظارت بر صنعت پس‌انداز بازنشستگی^۱ مصوب سال ۱۹۹۳

این قانون، تمام قواعدی را که یک صندوق پس‌انداز بازنشستگی باید پیروی کند، دربرمی‌گیرد (پابندی به این قوانین تطابق نامیده می‌شود). این قوانین دربرگیرنده موارد کلی مربوط به امین تراست، سرمایه‌گذاری‌ها، مدیریت، حساب‌های صندوق، اداره کردن و پرسش‌ها و شکایات است.

۹-۲-۱. وظایف نظارت بر صنعت پس‌انداز بازنشستگی

- تنظیم مقررات فعالیت صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی
- تعیین جرایم برای امنای تراست در صورت عدم پابندی به قوانین

در ژوئن سال ۲۰۰۴، قوانین و مقررات نظارت بر صنعت پس‌انداز بازنشستگی اصلاح شد و از همه امنای تراست پس‌انداز بازنشستگی خواسته شد که تبدیل به یک نهاد پس‌انداز بازنشستگی قابل ثبت و صاحب جواز^۲ شوند. به علاوه در همه صندوق‌های پس‌انداز بازنشستگی از امین تراست خواسته شد که فعالیت آنها

1. Superannuation Industry Supervision (SIS)
2. Registrable Superannuation Entity (RSE License)